

Lesninger Juledagen (25. desember)

---

1. lesning Jes 62,11–12

Se, din frelse kommer

Nå lar Herren rope ut, så det høres til verdens ende: Si til Sions datter: Se, din frelse kommer! Se, de han fikk som lønn, er med ham, de han vant, går foran ham. De skal kalles det hellige folk, de som Herren har forløst. Og selv skal du kalles den søkte, byen som ikke er forlatt.

Responsoriesalme Sal 97 (96),1 og 6. 11–12

Omkved: I dag skal lyse stråle over oss, for Herren er oss født.

Herren er konge, fryd deg du jord,
de talløse øer juble.
Himlene kunngjør hans rettferd,
folkeslagene skuer hans herlighet.

Lys rinner opp for de rettferdige
og glede for de rene av hjerte.
Juble i Herren alle rettferdige,
lovsyng hans hellige navn.

2. lesning Tit 3,4–7

Han frelste oss ut fra sin egen miskunn

Da vår Gud og Frelasers godhet og kjærlighet til menneskene stod frem i lyset, da var det ikke på grunn av hva vi selv hadde kunnet utrette av godt han frelste oss, men ut fra sin egen miskunn, ved det bad som lar oss fødes på ny, og som ved Den Hellige Ånds kraft fornyer vår natur. Og denne Ånd har han i rikt mål utgydt over oss, ved Jesus Kristus, vår Frelser, for at vi, rettfærdiggjort ved hans nåde, i håp skal kunne se frem til det evige livs arv.

Halleluja Luk 2,14

Halleluja.

Ære være Gud i det høyeste!

Og fred på jorden – i mennesker hans velbehag!

Halleluja.

Evangelium Luk 2,15–20

Gjeterne fant Maria og Josef med barnet

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss straks gå inn til Betlehem for å se hva det er, dette som Herren har kunngjort for oss!» Så skyndte de seg avsted og fant både Maria og Josef, og barnet som lå der i krybben. Og

da de hadde fått se det, fortalte de alt som var blitt sagt dem om barnet.

Alle som hørte det, undret seg storlig over det gjeterne fortalte. Men Maria gjemte på det alt sammen og grunnet på det i sitt hjerte.

Men gjeterne vendte tilbake, mens de sang Guds lov og pris for alt de hadde fått se og høre. For alt var gått slik som det var blitt sagt dem.